

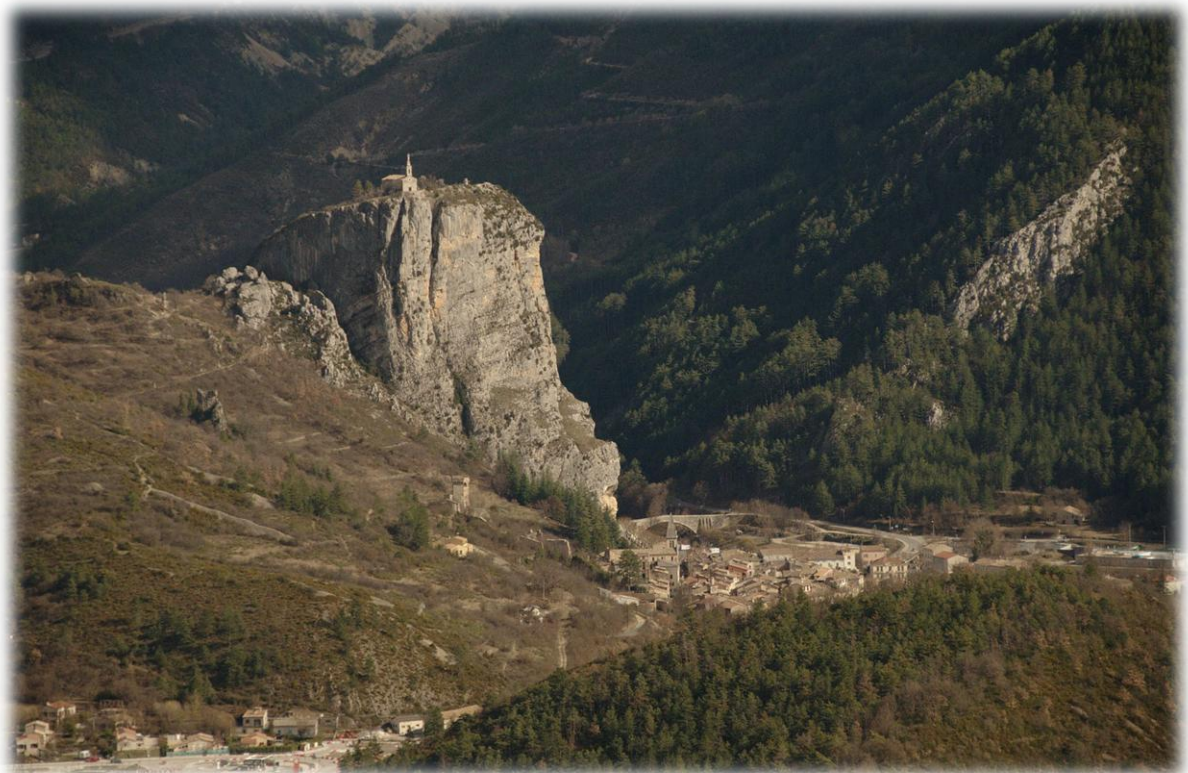
Het ooit in 1956 verlaten dorp Villars Brandis is sinds 1970 terug bewoond

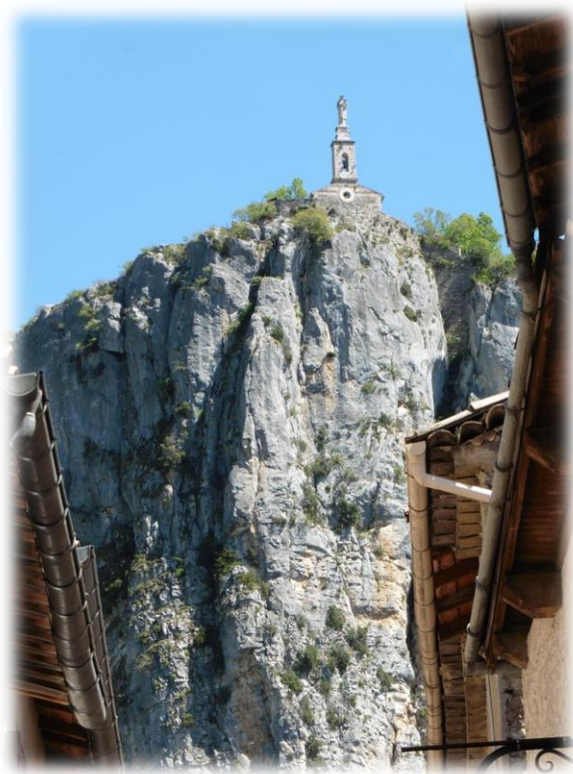

Kunstbloemen en een metalen replika van een motorfiets bevestigd aan een boomstam. Een veelzeggende foto waar vermoedelijk veel drama en verdriet achter zit.

Reeds van ver krijg ik zicht op de kapel Notre Dame du Roc welke op een hoogte van 911 m staat. Uiteraard dien ik de klim naar de kapel te maken.

De kapel Notre Dame du Roc, die vroeger bij een kasteel hoorde, dateert uit 1876 en werd gebouwd op de ruïnes van een kapel uit de 9e eeuw. Ik heb de klim dan toch niet voor niets gemaakt want de kapel was open. Je hebt er tevens een mooi uitzicht over de stad Castellane.

In Castellane neem ik een ruime rustpauze en ga er eten bij een Chinees. De uitbaatster hoort aan mijn accent dat ik geen Fransman ben en vraagt nieuwsgierig waar ik vandaan kom.

Eens ze hoort dat ik een Vlaming ben wordt ik er bediend in het Nederlands. Zij is Surinaamse maar heeft haar jeugd doorgebracht in Nederland en heeft daar een lerarenopleiding gevolgd. Toen ze haar huidige man leerde kennen zijn ze verkast naar het zuiden waar ze al 40 jaar een restaurant uitbaten. Haar man die achter het fornuis staat ziet er uit als een Chinees maar eigenlijk is het een Vietnamees. Hij spreekt slechts een paar woorden Nederlands.

Om zichzelf te beschermen tegen invasies van de Saracenen, en plunderingen door rovers, besloten de eerste bewoners zich te vestigen op de top van een hoge rots, en op de iets lager

gelegen terrassen. Op deze manier konden zij de gehele vallei overzien, zodat ze de vijand al ruim van tevoren konden zien aankomen. Later in de geschiedenis vestigden deze mensen zich aan de voet van de rots. Dit was praktischer met het oog op de landbouw en de handel.

Castellane werd in de dertiende eeuw na Christus veroverd door de Graven van de Provence.. Zij besloten dat het noodzakelijk was om het stadje te verdedigen tegen aanvallen. Er werden daarom meerdere versterkte uitkijkposten gebouwd, om zo te voorkomen dat het stadje

geplunderd kon worden. De aanleg van deze verdedigingswerken kon echter niet voorkomen dat Castellane omstreeks het jaar 1348 getroffen zou worden door de Pest, ook wel de Zwarte Dood genoemd vanwege de zwarte vlekken op de lichamen van de slachtoffers. Niet lang na de uitbraak van deze ziekte werd Castellane ook nog eens getroffen door een overstroming van de rivier Verdon. Ondanks deze tegenslagen zou Castellane uitgroeien tot het leuke stadje zoals het vandaag de dag bekend staat.

Vandaag terug een behoorlijk zware dag. Er dienen immers veel hoogtemeters overwonnen te worden. En net nu is het een regendag....

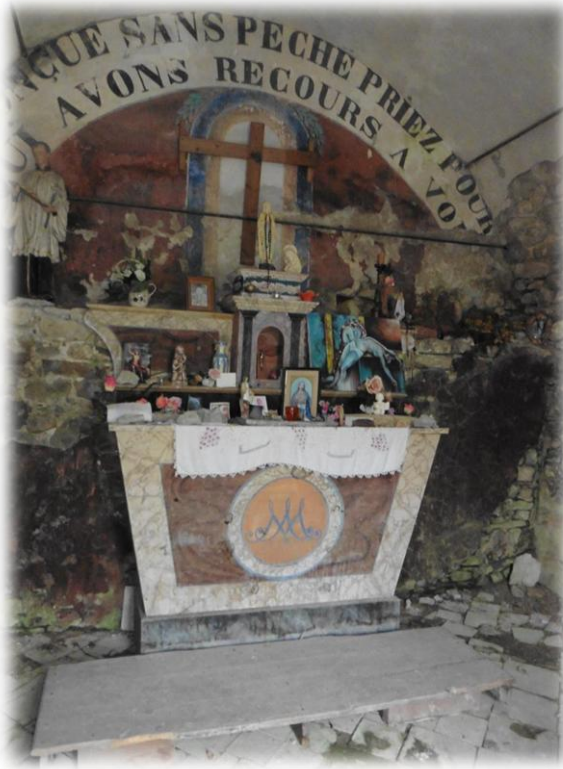
Ik trap bijna op een nest nog slapende processierupsen. Gelukkig had ik het nest net op tijd gezien.

De brandharen van de rups vormen voor de mens een gevaar voor de gezondheid. De haren zijn 0,2 tot 0,3 millimeter lang. Elke rups heeft er honderdduizenden tot een miljoen van.

De processierups heeft pijlvormige haren, die bij een bedreiging worden afgeschoten. De haren kunnen dan makkelijk de huid, de ogen en de luchtwegen binnendringen.

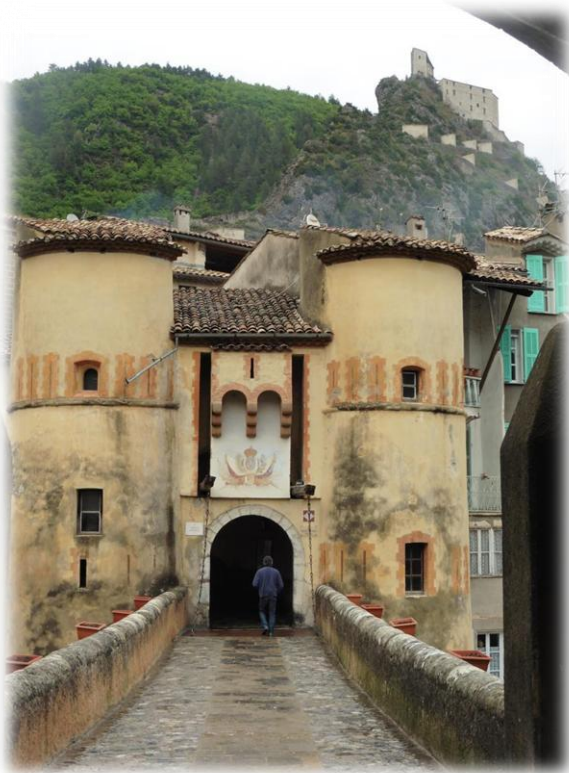
De stoffen die van de haren van de processierups afkomen veroorzaken een op allergie lijkende huiduitslag, zwellingen, rode ogen en jeuk. In de meeste gevallen verdwijnen de klachten vanzelf.

Ik eindig mijn tocht vandaag in de versterkte middeleeuwse stad Entreaux dat gelegen is op een rotsuitloper van de rivier de Var.

Enmaal voorbij de ophaalbrug ontdekt men een charmant dorp met pittoreske steegjes bezaaid met oude huizen net als een gotische kathedraal die een magnifiek barok decor herbergt.

Zondag 7 mei 2017

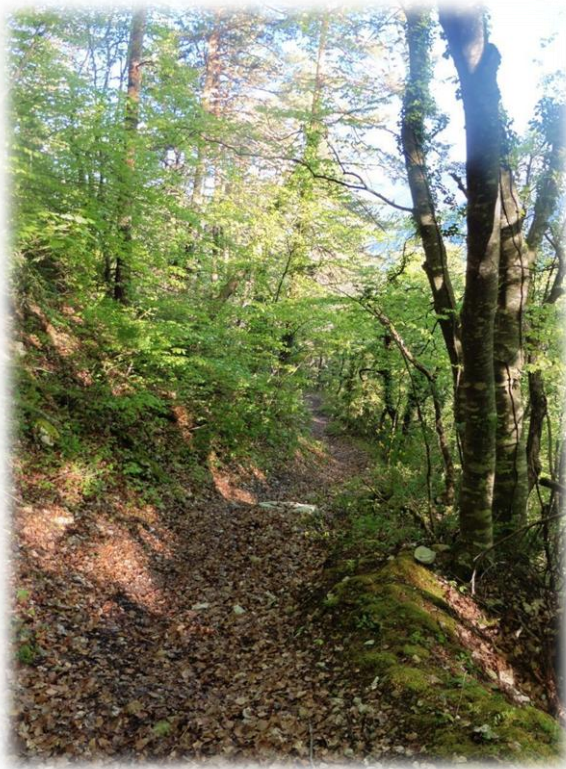
- Van : Entrevaux 520 m
- Naar : Aiglun 600 m
- Afstand : 23 km
- Stijgen : 1600 m
- Dalen : 1600 m
- Duur : 9 uur

Het is opgehouden met regenen en het belooft vandaag een mooie dag te worden. Ik neem rustig de tijd want vandaag is het geen al te zware stapdag.

Ik werp nog een laatste blik op Entrevaux en zijn citadel. De citadel is te bezoeken maar daar had ik gisteren echt geen zin meer in. Dat zal dan voor een volgende keer zijn.

Bovenop een kleine heuvel staat een groepje huizen dat deel uitmaakt van het gehucht Val-de-Chalvagne. De kleine wasplaats op het dorpsplein staat er sedert 1922. Ik denk dat de emmer die er staat ook van omstreeks deze tijd dateerd.

De bevolking van Alpes-de-Haute-Provence was vroeger gelijkmatig verdeeld over het grondgebied, inbegrepen de berggebieden waar de landbouw goed ontwikkeld was.

Maar vanaf het midden van de negentiende eeuw verminderde de bevolking door een grote plattelandsvlucht. Van meer dan 150.000 inwoners viel het na de Eerste Wereldoorlog terug tot minder dan 100.000 inwoners.

Men moest ten slotte wachten tot 1960 alvorens de bevolking weer fors aangroeide, van 84.335 inwoners in 1954 tot 161.916 in 2013. Momenteel is de bevolkingsgrootte ongeveer deze van 150 jaar geleden, maar de spreiding over het gebied verschilt zeer met toen.